

דו"ח מסכם של ההצמדה:

שם: גילת אבידן

1. פיתוח יחידות ההוראה לקראת ההצמדה היו באופן מסוים קצת בעייתיות עבורי. תחילה כשהתבקשנו לבנות יחידת הוראה שתכלול בתוכה 4 שיעורים תהיתי לעצמי, באילו נושאים אבחר ובמה אני מרגישה מספיק בטוחה ללמד את התלמידים. בהתחלה העדפתי לחשוב על פי ההכרות שהייתה לי עם בית הספר ועם התלמידים במהלך ימי ההוראה מתחילת שנה ועד לתחילת ההצמדה. בבית הספר המאמן ישנם המון תלמידים ספורטאים בתחום הכדורגל, הכדורסל והאתלטיקה, ולכן חששתי שמא אני לא אוכל ללמד שום דבר שקשור לתחומים הללו. את יחידת ההוראה בהתעמלות בניתי באמצעות ארבעה שיעורים שנבנים האחד על השני, כלומר מאוד קשורים זה בזה מבחינת פיתוח השיעור עד לסיום יחידת ההוראה כולה, אשר בסיום ארבעת השיעורים ייקנו לתלמיד תחושה שהוא אכן למד דברים חדשים ואפילו הצליח בהם מאוד. יחידת ההוראה בהתעמלות כללה ארבעה שיעורים. השיעור הראשון בו בחרתי ללמד - גלגול לפניו וגלגול ברחיפה היה טוב לטעמי, התבצע בצורה טובה ובצורה שתכננתי. רוב התלמידים ידעו לבצע את המיומנות גלגול לפניו אך היה מקום לשיפור. לאורך כל השיעור לא הייתי מעוניינת לדרוש מהתלמידים לבצע גלגולים למשך כל השיעור, לכן שילבתי בשיעור עוד מספר תרגילי עזר לחיזוק חגורת הכתפיים ובנוסף פעילויות אחרות שיעניינו אותם ויבנו חוויה לאורך כל השיעור.

השיעור השני בו בחרתי ללמד - עמידת ראש היה טוב אך יש מקום לשיפור. בהתחלה חששתי מאוד מבחינת הבטיחות וחשבתי שאולי כדאי לוותר על המיומנות הזאת מאחר והיא דורשת רמת בטיחות גבוהה מאוד ועם זאת גם יותר מסוכנת מכיוון שהתלמיד צריך להשתמש בראשו ובצווארו. אני בתור מורה צריכה להיות מאוד ערנית לכל מה שהתלמיד עושה. היה חשוב לי מאוד להציב לעצמי את השיעור הזה כאתגר שבו אני אתעלם מהחששות ואתן לתלמידים תחושה של בטחון מקסימאלי. עם זאת, היה חשוב לי מאוד שהתלמידים יצאו בתחושה טובה מהשיעור ולא עם כאבים בראש או בצוואר.

השיעור השלישי בו בחרתי ללמד עמידת ידיים והשיעור הרביעי בו בחרתי ללמד גלגל היו השיעורים המהנים והמספקים ביותר עבורי. חשתי בטחון מלא בלימוד תכני המיומנות וידעתי שאני יכולה לתת דגשים ולעזור ללימוד יעיל ובטוח של המיומנות. בסיום יחידת ההוראה בניתי עם התלמידים תרגיל תנועתי. שילבנו יחדיו את כל המיומנות שלימדתי לאורך כל יחידת ההוראה והם נהנו מאוד.

ביחידת ההוראה השנייה שבחרתי ללמד - כדורעף, היו לי המון התלבטויות מכיוון שלא הרגשתי שזה תחום שאני שולטת בו. יחד עם זאת רציתי לאתגר את עצמי וחשבתי שזה יהיה נכון ללמוד לפני כל שיעור בצורה טובה ומדויקת את המיומנות ואז להרגיש מוכנה מספיק כדי ללמד. השיעור הראשון, בו בחרתי ללמד מכת פתיחה, עבר בצורה יפה בעיני. הרגשתי שהתלמידים מאוד נהנים ורוצים ללמוד את המיומנות של המשחק ואת המשחק כולו. התרגילים שבחרתי ללמוד מכת הפתיחה מול הקיר ובזוגות, ובשלב מאוחר יותר מעבר לרשת, נעשו בצורה טובה ויעילה בעיני. השיעור השני בו

בחרתי ללמד קבלה תחתית והשיעור השלישי מסירות בכדורעף נלמדו לפי המתוכנן. בשיעור הרביעי, בו בחרתי ללמד מסירות בכדורעף ואת המשחק עצמו, נתקלתי בקשיים מכיוון שבסיום יחידת הוראה שזה היה השיעור הרביעי בה, הבחנתי שיש כמה תלמידים שפשוט אינם מצליחים ליישם ולהבין את המכות בכדורעף ואת ההדיפות בכדור מעל לרשת.

לקראת סיום השיעור חשתי שעליי שוב לחזק את המטרות של המשחק ולהכניס בתלמידים קצת יותר מוטיבציה כדי שיצליחו להעביר את הכדור מעל לרשת כמצופה. הרגשתי שלאחר חיזוק הדגשים התלמידים הפנימו את המצופה והמשחק היה נראה טוב יותר.

ביחידת ההוראה השלישית בחרתי ללמד כדורסל. עצם העובדה שישנם תלמידים רבים בכיתות שאני לימדתי בבי"ס שמשותפים בחוגים אחרי צהריים ובנבחרות כדורסל כאלה ואחרות, העלתה בי חששות וגרמה לי להרהורים בנושא הכדורסל.

השיעור הראשון בו בחרתי להעביר מסירות חזה, מסירה ביד אחת ומסירת 2/3 לימדתי הרבה יותר דרך משחקונים ודרך פעילויות כאלה ואחרות מכיוון שידעתי שהתלמידים יודעים בצורה טובה מאוד לבצע את המסירות וראיתי לנכון לתת דגשים גם תוך כדי משחק. השיעורים הבאים: קליעת צעד וחצי, כדור, שינוי כיוון ועמדת שמירה וחסומה לימדתי גם אותם ביותר משחקונים לפי מה שתכננתי. את השיעור הרביעי של העמדת שמירה וחסומה זה שיעור שהתכוננתי אליו המון גם מבחינת התוכן וגם מבחינת הארגון של הלומדים לאורך כל השיעור. בסופו של דבר השיעור היה מוצלח ולפני שנתתי לתלמידים לשחק חזרתי שוב על הדגשים על החוקים ועל התכנים שנלמדו לאורך כל יחידת הלימוד. נתקלתי בקשיים שלעיתים ראיתי לנכון (לדוגמה בשיעור כדורעף) קודם לעשות תרגיל בזוגות מול הקיר ורק אז מעבר לרשת וכו'...

היו קשיים שלא ציפיתי להם, לדוגמה, כשלפתע אין אפשרות להשתמש באולם או שחלק מהתלמידים במקהלה של בית הספר והשיעור היה עם מעט תלמידים מהמתוכנן. ניסיתי למצוא פתרונות בכל פעם בהתאם לסיטואציה בה הייתי נמצאת. ברוב המקרים התלמידים שיתפו פעולה והמשמעת הייתה ברמה גבוהה.

2. באופן כללי לאורך כל ההצמדה תכננתי את השיעורים בצורה מסודרת חשבתי כל הזמן על המעברים ממבנה אחד למבנה אחר, על הציוד הנחוץ ועל שיתוף הפעולה של התלמידים. באופן כללי לא היו קשיים שנתקלתי בהם במהלך השיעורים מבחינת ארגון או חוסר ארגון בציוד. בשיעורי כדורעף היה צורך בתליית הרשת לפני השיעור וארגון של 15 כדורים מגומי מכיוון שבבי"ס אין כדורי עף, לכן לפני כל שיעור הייתי הולכת לאולם 5 דקות לפני תחילת השיעור מוודא שיש את הציוד, תולה רשת ובוררת כדורים למהלך השיעור. בשאר השיעורים, כגון: התעמלות וכדורסל, לא הייתי זקוקה להכנות מיוחדות כלשהן מכיוון שהיו מספיק מזרונים וכדורי סל. בכל שיעור שהיה עם כדורים השתדלתי לבצע את חלוקת הכדורים באופן שווה ואחיד ושלא ייוצר בלאגן אצל הלומדים. הרגשתי שבכל יחידת הוראה הספקתי ללמד את התכנים שרציתי ואת המיומנויות שדרשתי מעצמי ללמד ושהתלמידים יצאו מכל שיעור עם ידע חדש בתחום.

3. בתחילת ההצמדה חשבתי שאני יודעת איך מתנהל מורה בבית הספר ושימי ההוראה פעם בשבוע מספיק משקפים את מה שנדרש ממורה לעשות. מיום ליום בהצמדה נחשפתי להמון תחושות וחוויות שלא הייתי ערה להם לפני כן. למורה לספורט ישנם המון תחומי אחריות שהוא יוזם עושה ופועל, בבי"ס שלנו המורה לחינוך גופני אחראית על המון תחומים בין עם טקסים, ימי מזיקה ותחומים

נוספים שלא דווקא קשורים לתחום הספורט. נוכחתי לגלות שהתחומי עניין בבית הספר הם רבים ואם המורה הוא פעיל ויזם זה נפלא.

במהלך ההצמדה היו לי המון התלבטויות בתחומי המקצוע, כגון: אם תלמיד מגיע עם אישור שאינו יכול להשתתף בשיעור אך טוען שהוא יכול, אסור לשתף אותו בשיעור בשום אופן, או אם תלמיד מגיע עם כפכים וממש מבקש ומתחנן להשתתף בשיעור האם לאפשר לו וכו'...

מיום ליום הרגשתי שאני לומדת איך לפנות לתלמידים, איך להציג את עצמי מולם, איך לגרום להם עניין בשיעור, איך ליצור אצלם הרגשת שייכות ובטחון.

בהתחלה לא כל כך הבנתי את מקומי בתור מורה, הרגשתי שיש לי סמכות אבל אין באפשרותי לנקוט באמצעים כמו מורה לכל דבר. לאחר שהמורה המאמנת נתנה לי את התחושה שאני מורה ושהתלמידים צריכים להסתכל עליי בדיוק כפי שמסתכלים עלייה, חשתי יותר בטחון. האסרטיביות ומה שהמורה משדר לתלמידים, לטעמי, זה אחד הדברים החשובים ביותר - אם אני לא אראה לתלמידים שיש מורה בעל סמכות שאסור להתנגד לו, הם יזלזלו ולא יקשיבו לי.

בנוסף למדתי שכאשר יש נהלים ויש משמעת ערך המורה עולה. אפילו אם לפעמים ילדים מתמרמרים וכועסים והולכים הצידה, עליי היה להפגין נקודת חוזק ולעולם לא חולשה. הגדרתי לתלמידים לפני כל שיעור שכאשר אני שורקת פעמיים במשקוקית הם חייבים להפסיק פעילות ולהיות בשקט. בשיעורים הראשונים כאשר הייתי שורקת והיו תלמידים שלא היו קשובים הייתי מוותרת להם, אך לאחר מספר שיעורים חשתי שאני חייבת להפגין יותר אסרטיביות וקשיחות. כאשר היו תלמידים שלא היו קשובים להוראות הייתי מושיבה אותם, ואפילו שהיו מתרגזים או מפגינים חרטה, לא הייתי מוותרת ומענישה ב-2 דקות ישיבה על הספסל. מתלמידים שהיו מאחרים לשיעור הייתי מבקשת לשבת עד שאני אתפנה לשאול למה איחרו. תלמידים שלא היו פעילים בשיעור - הייתי רושמת. השתמשתי בכל מיני דברים נוספים שלמדתי תוך כדי השיעורים בעיקר שיש לי סמכות ואני יכולה להשתמש בה.

אני חושבת שכאשר אסיים את לימודיי (בע"ה) ארצה להיות מורה פעילה בתחומים נוספים בבית הספר ולא דווקא רק בתחומי הספורט השונים.

4. בצוות בבית הספר היינו שלושה אנשים. אני וחבר צוות נוסף, היינו במהלך השבועיים כל יום בבית הספר ולימדנו שיעורים לרוב במקביל. המורה המאמנת מבחינתי מודל להערכה וחקיקו. היא תורמת המון לבית הספר בכל תחום אפשרי: ימי מוזיקה, טקסים, ארגון המראה של בית הספר ועוד. אני חושבת שמעולם לא ראיתי מורה שתחומי האחריות שלה הם כה רבים והיא מצליחה לבצע אותם בצורה הטובה ביותר. בית הספר היה מועמד לפרס חינוך ולכן היו שינויים רבים במערכת, בלוח הזמנים ובמיקום שהתנהל בו השיעור. המורה המאמנת ידעה תמיד לתת מענה לכל שאלה ובעיה, חשתי שאני יכולה לפנות אליה, אפילו שהיו לה המון עיסוקים אחרים.

היחסים בינינו לבין אורית היו מאוד נעימים, גם כאשר נתנה לנו משובים הם נעשו בצורה נעימה עם המון רצון לתקן אותנו ולשפר.

נהייתי מאוד מהשבוועיים הללו אני חשה שקיבלתי המון במהלך ההצמדה.